

4. Het verbond met het koninkrijk Afghanistan.
5. Het vriendschapsverbond met het fascistische Litauen.
6. De Russische ontwapeningsvoorstellen in Geneve. (Onder het masker van radikale voorstellen, toont zich de bereidheid tot overleg met de bourgeoisie. "Als 50% verwezenlijkt wordt zijn we reeds tevreden").
7. De overeenkomst met Duitsland om geschillen door arbitrage op te lossen. (25-1-28. Deze overeenkomst is een verkapte deelname aan de Volkenbond Deze commissie voor arbitrage komt voor iedere Volkenbondsbijeenkomst bijeen).
8. Het Litwinow-Pact. 27-2-29. Dit vriendschapsverdrag met Polen, Estland en Roemeni zal volgens de Prawda "een stap naar de ontwapening" zijn.
9. Het deelnemen aan de ontwapeningscomédie te Geneve in 1930.

En dit verband hebben we te zien:

De feestelijke ontvangst van fascistische oorlogsschepen in Odessa, als ook de hoon op de Russische revolutie als op 7-11-26 de chef van het Duitse leger en de gezant van Mussolini de Russische consul in Berlijn komen gelukwensen met de verjaardag der Russische republiek.

In dit licht hebben we te zien, hoe de tegenstelling ontstaan kan, dat de Russische gezant in Berlijn, Krestinsky, op 20-6-26 een feestmaaltijd houdt, waar ook de minister Streseman aanzit en Krestinsky een "Hoch" op de Duitse republiek uitbrengt, maar dat op dezelfde avondde arbeiders van de KPD een demonstratie houden, waarbij ze de eisch "Weg met de Stresemanregering" stellen.

Uit de noodzakelijkheid van de NEP-politiek, van het sluiten van overeenkomsten met kapitalistische landen, spruit ook het felicitatietelegram van Tsjitserin aan de arbeidersbeul Woldemaras voort. Het telegram luidde:

16-2-28

"Aan de ministerpresident en minister van buitenlandsche zaken der Republiek Litauen, de Heer Woldemaras.

"Ik acht het mijn aangename plicht, de regering van de Republiek Litauen door middel van Uwe persoon geluk te wenschen met de 10-jarige opbouw van Litauen. De Sowjetregering, uitgaande van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren, zoowel als alle volken der Sowjet-Unie, volgen steeds met de innigste sympathie de ontwikkeling en bevestiging van de onafhankelijkheid van Litauen en streven er naar, de onafhankelijkheid bij iedere gelegenheid te ondersteunen.

De vriendschappelijke gevoelens der regering en alle volken der Sowjet-Unie kwamen reeds in 1920 in het vredeverdrag tot uiting en in 1925 werden de wederkerige gevoelens en DE GEMEENSCHAPPELIJKE BELANGEN VAN BEIDE STATEN DOOR HET VRIENDSCHAPSVERDRAG BEVESTIGD.

Ik ben overtuigd, dat de onafhankelijkheid van Litauen zich ook in de toekomst bevestigen zal en dat het WELZIJN VAN HET LITTAUSCHE VOLK (onder fascistisch bewind, P.I.C.) ook de vriendschappelijke betrekkingen tusschen Litauen en de Sowjet-Unie steeds sterker zal maken."

Jammer genoeg meent een deel der arbeidersklasse, in het bijzonder de arbeiders, die zich in de ban van de C.P. bevinden, dat dit alles heel slimme diplomatie is, die er op gericht is de kapitalisten te misleiden, om in werkelijkheid de propaganda voor de proletarische revolutie te kunnen voeren. Deze kameraden hebben de marxistische grondwaarheid nog niet dooryoeld, dat de gang van de buitenlandse politiek, niet door de slimmigheden van de diplomaten bepaald wordt, maar door de grondslagen van de economische ontwikkeling van het land.

Daarom zullen we re nu toe overgaan, te doen zien, hoe Rusland de IIIe Int. tot een werktuig van haar politiek van bondgenootschappen met de bourgeoisie maakt, en hoe ze daarbij de revolutie loslaat, om de Westersche arbeidersklasse in haar bondgenootschap met deze bourgeoisie op te nemen. We willen dat allereerst doen zien aan het samengaan van de KPD met de Fascisten in Duitschland gedurende de Ruhrbezetting in 1923.

(Wordt vervolgd)

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

DE VERSCHILLEN IN DE OPVATTINGEN

VAN DE IWW IN AMERIKA

EN DE RADENBEWEGING IN DUITSCHLAND.

I.

(Reeds bijna een jaar worden er in de Amerikaansche pers van de IWW en in "Kampfruf" van de AAUD (rev. Bedrijfsorganisatie's) discussie's gevoerd omtrent een eventuele nadere verbinding.)

De Groepen van Int. Communisten namen dienaangaande het volgende standpunt in, dat ook aan de betreffende organisatie's in Duitschland en Amerika wordt gezonden. Red. P.I.C.)

In de "Industrial Solidarity" N° 603/604 schreef het lid van de IWW, Paul Mattick, een artikel, waarin hij aandringt op een verbond tusschen de IWW en de AAUD, waarmee dan de grondslag gelegd zou zijn voor NIEUWE INTERNATIONALE VOOR DE REVOLUTIONAIRE KLASSENSTRIJD. In een later artikel, afgedrukt door "INO", stelt hij zelfs het voorstel ter discussie, dat de AAUD zich eenvoudig als afdeling Europa der IWW constitueert, terwijl de verschillende groepeerings in de Duitse Radenbeweging zich bij de Duitse IWW aansluiten. Het ideaal van de IWW, de "ONE BIG WORK UNION" "één groote vakvereniging) zou daarmee een stuk naderbij gebracht zijn.

Het eerste artikel werd het uitgangspunt voor de uitvoerige beschouwingen van Jos. Wagner, die het standpunt van de IWW in deze zaak formuleerde, waarbij hij een heldere uiteenzetting gaf van de grondslagen, waarop de IWW rust. Het antwoord van de AAUD is nog niet volledig verschenen.

Hoewel het hier voorloopig alleen om een verbinding van de IWW met de AAU gaat, is de werkelijke betekenis van een eventuele verbinding toch van veel verdere strekking, omdat de nieuwe, revolutionaire Radenbeweging, waarvan in verschillende landen de kiemen aanwezig zijn, daarmee verplicht zou zijn, zich eveneens bij de IWW aan te sluiten. De discussie, die nu gaande is, is daarom niet

alleen een aangelegenheid van de AAU en de IWW, maar ze is van internationaal belang. De opkomende revolutionaire Radenbeweging in Europa mag deze discussie daarom niet onopgemerkt laten voorbij gaan, maar ook zij moet haar inzicht in deze zaak geven. Daarom nemen ook wij als Groepen van Intern. Communisten (Holland) aan deze discussie deel.

Om 't maar direct uit te spreken: de artikelen van Jos. Wagner hebben in alle duidelijkheid getoond, dat er van een organisatorische samensmelting van de IWW met de Radenbeweging geen sprake kan zijn. Hun grondslagen lopen zoo ver uit een, dat er niet meer dan een oppervlakkige overeenkomst blijkt te zijn.

Hoewel we het dus met de grondslagen der IWW niet eens kunnen zijn, moet men daaruit niet afleiden, dat we vijandig tegenover de "Wobblies" zouden staan. Integendeel: we zijn ons bewust, dat, wat in Amerika aan revolutionaire krachten aanwezig is, zich in de IWW heeft geconcentreerd, en dat de strijd voor een nieuwe wereldorde niet alleen met de mond, maar met de volle overgave aan het ideaal gestreden wordt. Om de Hollandsche kameraden nader met de IWW bekend te maken, hebben we daarom de brochure "De IWW, wat ze is en wat ze niet is" in het Hollandsch vertaald en uitgegeven. Bij deze uitgave hebben we destijds de opmerking gemaakt, dat we de inhoud niet voor onze rekening namen en dat we te geleger tijd nog op de grondslagen der IWW zouden terug komen. Tot nu toe is dat echter niet gebeurd, doordat de omstandigheden daar niet direct toe dwongen. De begonnen "vereenigingsdebatten" hebben de grondslagen der IWW echter in het veld der praktische politiek gebracht en nu MOETEN we ons van de verschillen tusschen de revolutionaire arbeidersbeweging in Amerika en die in Europa (Radenbeweging) rekenschap geven. Onderstaande artikelen hebben dus niet het doel, de juistheid van ons standpunt te bewijzen: ze willen niet veel meer, dan de standpunten tegenover elkaar plaatsen.

Structuur en doel.

Eén van de verschillen tusschen de IWW en de Radenbeweging, die direct in het oog springen, is het verschil in structuur der organisatie's. Zoals Wagner reeds uiteenzette, worden de Raden opgebouwd uit vertegenwoordigers der verschillende bedrijven, zonder eenigerlei rekening te houden met de industrie, waartoe deze bedrijven behooren. Zoo vormen ze een plaatselijke arbeidersraad, terwijl de Raden uit de verschillende steden weer worden samengevat tot districts raden; de districtsraden groeien zoo weer tot landelijke Raden. Van een organisatie naar industrieën, zoals de IWW deze kent, is dus geen sprake.

van het arbeidsloon afhangt van de kracht, die de arbeidersklasse in de loonstrijd kan ontwikkelen. Daarom is het parool: Organiseer je, dan kunnen we bij 100% organisatie en revolutionaire klassentrijd de loonen dicteeren! De arbeidersklasse heeft het volgens de IWW volkomen in de hand, door middel van de loonstrijd, de meerwaarde, die nu aan de bezittende klasse toevalt, voortdurend verder te besnoeien en haar ten slotte tot 0 terug te brengen. Wagner formuleert dat als volgt:

"Meerwaarde: de bron der kapitalistische welvaart en de kapitalistische macht van uitbuiting, zegt Marx. En daarnaar handelt de IWW. Zij vat het kapitalisme bij z'n wortel aan; ze ontkent aan de kapitalisten het recht op deze meerwaarde. Marx zegt verder, dat noch de meerwaarde, noch de loonen vaste kristallen zijn, die eens en vooral zijn gevormd, maar dat ze hooger en lager kunnen gaan, wat afhangt van de verhouding der krachten van de twee tegengestelde machten in de klassentrijd. Als de arbeiders zwak en niet georganiseerd zijn, groeit de meerwaarde en daalt het loon, terwijl de meerwaarde daalt en de loonen stijgen (de werkelijke loonen), als de arbeiders georganiseerd en in staat zijn macht te ontwikkelen tegenover de kapitalistische macht. Daarom zegt de IWW, dat de arbeiders voldoende macht moeten organiseren met 't doel: de meerwaarde tot haar laagst mogelijk minimum terug te brengen tot nul. Als dat bereikt is, is er geen kapitalisme en zijn er geen klassen meer". ("Ind. Sol." Nr 617).

Daarom wijst de IWW iedere politieke actie van de hand. In haar opvattingen ~~is~~ is de economische strijd voor de voortdurende verbetering der arbeidsvoorwaarden voldoende, om de gang naar het communisme te verzekeren. Maar in deze economische strijd deinst ze voor niets terug. En als depolitieke machtsmiddelen van de staat en de huurbenden der bezitters probeeren de arbeiders te verslaan, toonen ze een onoverwinnelijke geest van verzet. Van een georganiseerde gewapende verdediging zien ze echter uit praktische overwegingen af, omdat ze toch nooit tegen demilitaire macht der bezitters op kunnen. Taai volhouden ondanks dood en gevangenisstraf is het parool, en als 't even mogelijk is, uitbreiden de staking over andere industrieën. En het moet gezegd: de Wobblies hebben ons meerdere schitterende voorbeelden gegeven, hoe ze de kapitalistische machten wisten te weerstaan en wisten te overwinnen, omdat de gevangenis ten slotte toch eens vol raakten. (De campagne's voor "het recht op de straat").

De bovengenoemde loontheorie ~~XXXXXXXXXX~~ is de grondpeiler van de IWW. En daarom spreekt het van zelf, dat

3.

De IWW vindt deze structuur iets onbegrijpelijk doms. Wát zullen deze B.O.'s, "losjes verbonden in de AAU" waar niet de minste rekening gehouden wordt met de industrie, tegen het machtige industrie-kapitaal kunnen beginnen? Is het niet vanzelf sprekend, dat de staaltrust bijv. alleen bestreden kan worden, als de arbeiders in één hechte organisatie van de staalindustrie georganiseerd zijn? Hoe komt het toch, dat de revolutionaire arbeiders in Europa zoo eenvoudige waarheid maar niet kunnen inzien? Waarom volgen ze ons voorbeeld niet en vormen door industrie-organisatie's een krachtig wapen tegen de georganiseerde industrie-baronnen?

Hoewel het hier schijnbaar om een ondergeschikte kwestie van organisatie gaat, is dit toch geenszins het geval. Integendeel: hier komt voor den dag, dat de IWW en de Radenbeweging in hun opvattingen omtrent de klassenstrijd volkomen uiteen loopen.

De strijdende arbeidersklasse scheidt zich voor haar strijd een werktuig, een orgaan, een organisatie. De structuur, de bouw, der organisatie is natuurlijk geheel aan haar taak aangepast, haar bouw is in overeenstemming met het doel, dat ze verwezenlijken wil. De structuur is de uiterlijke verschijningsvorm van de doelstelling der arbeiders en van de opvattingen van de klassenstrijd en zijn ~~VERANTWOORDING~~ feit, dat de IWW en de AAU een verschilvoorzichten. Het lende bouw hebben, beteekent daarom niet anders, dan dat deze opvattingen in hun grondslagen uiteenloopen. In onze verdere beschouwingen zullen we zien, dat dit inderdaad zoo is.

Het eigenlijke verschil tusschen de IWW en de Radenbeweging wortelt dus in werkelijkheid veel dieper, dan in de uiterlijke organisatievorm. En als de IWW verlangt, dat de Radenbeweging haar bouw zal veranderen en tot industrie-organisatie's moet omgroeien, dan verlangt ze in werkelijkheid veel meer dan een organisatorische ombouw: ZE VERLANGT DAARMEE EEN TOTALE HERZIENING VAN DE DOELSTELLING DER RADENBEWEGING.

Structuur en doelstelling van de IWW.

Bij de IWW treedt het verband tusschen de bouw, de structuur, der organisatie en het doel al heel duidelijk aan het licht. Volgens de IWW zijn de dingen toch zoo eenvoudig, dat ieder arbeider ze direct kan begrijpen. "De arbeider heeft niet te weten, hoe hij proefschriften over de klassenstrijd moet schrijven", zegt Wagner zeer terecht. Volgens ~~VERANTWOORDING~~ de IWW is het voldoende, als de arbeider weet, dat de arbeider weet, dat de hoogte

TRATIE

5.

de IWW is opgebouwd naar de industrieën. De arbeidsvoorwaarden moeten industrie-gewijze verbeterd worden, en dus moet ook de organisatie industrie-gewijze opgebouwd zijn. Het verband tusschen de structuur, de bouw, van de organisatie is volkomen in overeenstemming met haar taak, met haar functie. De organisatie is volkomen aan haar taak aangepast.

(Wordt vervolgd).

VERANTWOORDING:

J.D. te B. en J.B. te A. samen F 5, P.v.A. te L. F 11, ~~EXRIMXXES~~
E.R.M. te A F 1, H.M. te A F 1.

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam December 1930
Derde jaargang

No. 2.
No. 20.

DE POLITIEK VAN RUSLAND EN DE DERDE INTERNATIONALE
DE GRANATENLEVERANTIES VAN RUSLAND AAN DE DUITSCHE BOURGEOISIE (Vervolg).

II

Het eenheidsfront der fascistten en de IIIe Internationale in 1923.

Onder de druk van het Verdrag van Versailles, dat de arbeidersklasse en de middengroepen tot op het gebeente uitmergelde (en hen nog ongehoord uitbuit), ontstond reeds in 1919 een strooming binnen het Duitse "volk" om een "nationale bevrijdingsoorlog" tegen het Verdrag te beginnen. De linkschen (KAP en Bedrijfsorganisaties), zoowel als de KPD wezen deze politiek, die op een nieuwe onderwerping aan de Duitse bourgeoisie moest uitloopen, van de hand, en Wollheim en Laufenberg, die deze politiek verdedigden, werden uit de arbeidersbeweging gezet. Na 1921, na de NEP, verandert de KPD echter. Rusland had in 1922 het verdrag van Rapallo met de Duitse bourgeoisie gesloten en zoekt nu een nauwere aansluiting bij het industriele Duitsland. Daartoe bestrijdt het de groepen van de bourgeoisie, die zich naar het Entente-kapitaal oriënteeren. Daartoe ondersteunt het de groepen, die zich van het Entente-kapitaal willen losmaken, om zich naar het Russische te oriënteeren. Deze groepen vonden hun verzamelpunt bij de fascistten.

We zullen nu aantoonen, hoe de derde Internationale metterdaad een eenheidsfront met de fascistten aanging en op een "nationale bevrijdingsoorlog" aanstuurde, waarbij de arbeiders weer in het vuur gebracht werden voor de belangen van het Duitse en... het Russische kapitaal.

25 Juli 1923 spreekt Ruth Fischer (Bestuur KPD) voor een vergadering van studenten te Berlijn over het onderwerp: "Waarvoor stierf Schlageter?" (Opmerking: Schlageter, een fascist door de Franschen doodgeschoten). Ze sprak:

"Het Duitse rijk, de Duitse cultuurgemeenschap, de eenheid der natie, kunnen alleen gered worden, als gij mijne heeren van de Duitse-Völkische zijde (de fascistten, PIC) erkent, dat gij geëenzaam moet strijden met de massa's, die in de kommunistische partij georganiseerd zijn"... "Gij roept tegen het Jodenkapitaal op, mijne Heeren?... Volkomen juist. Trap de Jodenkapitalisten neer, hang ze aan de lantaarn op, vernietig ze." (In de discussie zei Dr. Rosenberg (KPD): "De KPD zou met een groote lijst van doden naar voren kunnen komen (Liebknecht, Rosa Luxemburg) maar het verleden moet begraven blijven, het gaat er nu om, de dingen, die ons vereenigen, naar voren te brengen.")